

HELYREÁLLÍTÁS

Kiss Adina

Visszatértem újból oda,
Ahonnan elhívott a Mester.
Bús tehetetlenségem visszaűzött.
Erőtlen karom mindhiába
Nyúlt az üres háló után.
Semmi. Semmi. És újból semmi.

Reggel szólt ismét a szelíd hang.
„Vesd ki újra a hálód.”
Kivettem, de kivonni nem bírtam.

Leült mellém ismét csendesen,
És beszélt hozzám, mint régen.
Fájdalmasan hasított szívembe
A kijózanító, szívet átható kérdés:
„szeretsz-e engem?”
Válaszom kész volt,
-Hisz\' mindig volt mindenre feleletem,
Még akkor is,
Ha hallgatnom kellett volna.-
„Igen, Uram, Te tudod, hogy szeretlek.”
Csak csendben nézett,
És ismét kérdezett,
Újra, és újra...
Megértettem.
Már nem tolongtak a szavak.
Magamba néztem.
Szomorúan kelt ajkamon a szó.
„Uram, Te mindent tudsz.”

Tudod, hogy a vágy, az akarat
Ott van bennem olyan sokszor,
Mégis annyiszor mást teszek.
Sokszor erőtlennek érzem magam,
De köszönöm, hogy megerősítesz.
Köszönöm, hogy újra jössz,
És helyreállítasz,
S habár méltatlan vagyok,
Újra munkát bízol rám.

Forrás: www.keresztenydalok.hu